

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (крупнѣ рускихъ свѣтѣ) съ 5-й год. по п. Литер додатокъ „Библіотека найзанам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат арквишъ кожжого 15-го и послѣднаго дня кожжого мѣсяца. Редакція Адміністрація подъ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи засвертываются лишь на посередине застегненіе. Оглошени принимаются по цѣлѣ 6 кр. отъ одної строчки печатной, въ рубр. „Надбеслане“ по 20 кр. а. в. Реклама неопечатаны вѣльми бѣтъ порта. Предлати и инсертати принимаются: У Львовѣ Адміністрація „Дѣла“. У Вѣдни Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Klemmengasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. I. Daube & Co. Въ Париже Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старинѣ“ въ Кіевѣ, поштови уряды и Газети Бюро въ Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовская ул., д. Ралли 9.

Съ днемъ 1 (13) цвѣтня розпочинається другій кварталь. Просимо о надсылань предплаты и виробнань залегостей.

Нові предплатники „Библіотеки найзанам. повѣстей“ дистануть зачату повѣстъ „Кіевъ Серебряный“ бѣтъ початку.

Глухі вѣсти и наша головна робота.

Ледви мѣсяць дѣлить наше бѣтъ новихъ выборовъ до рады державной. Власти политична пораються, щобъ скоренько покончити подготовлюючай до нихъ роботу, а имовѣрно послѣдній дни пятьдесятницѣ принесуть намъ правыборы.

Причиною таї великои поспѣшности въ дѣлѣ выборомъ має бути головна воля центрального правительства, корте короткостею часу хотѣло-бѣ усторонити политичній и національний страсти передвыборчай, и есть увѣрене, що немилій и непріязній ему факторы конституційній не найдуть достаточного часу, щобъ въ більшихъ розмѣрахъ розвести свою ворожу акцію передвыборчу.

При тѣмъ має центральне правительство надѣю, що елементы, котрій доси вели примѣ въ хорѣ парламентарівомъ, въумѣли въ ми-нувшомъ шестилѣтку на сідлько въорганизуватися и скрѣпiti свои впливы на полки выборчай, що безъ великихъ и довгихъ корово-довъ таї же выборцѣ отадутъ на нихъ свои голосы и такимъ свѣтомъ лишатся все по старому порядку и звѣчаю.

Сели суть які крыхту отмѣнній бѣтъ того, укрити тенденція, котрій выявляти не годится, то хиба тѣ невинні, щобъ новый парламентъ засилився більше елементами крайно консервативными.

Стоячи далеко бѣтъ великого престола таще дальше бѣтъ закулисової политики и таїхъ-же поглядють певнихъ сферъ на наше Русиновѣ въ нынѣшній порѣ, намъ трудно приходиться отгадати, до якихъ елементовъ, консервативныхъ чи деструкційныхъ, наше Русиновѣ почислено и чи въ слѣдъ за тымъ керманічній нашъ въ горѣ рады бы були той еVENTUALNOSTI, если бы такъ нѣ сѣло нѣ пало до нової рады державной въішо значицѣ чимъ доси число депутатовъ рускихъ?

Зъ другої сторони подала австрійска

Дѣло

наша глуху вѣсть крыхту отраднѣйшу для наше Русиновѣ: будто шефи краївъ а черезъ нихъ и староста одержали бѣтъ центрального правительства інструкцію, при новыхъ выборахъ до рады державной стояти крыхту въ-далека и держатися при всѣй акції выборчай въ приличній пасивності. На таку дезію центрального правительства мали впливути головно надъужити того рода, які супроводжала выборы такихъ Пузыновъ e tutti quanti, а оттакъ и революцію, ставляніи поодинокими послами въ думѣ державной, отъ пр. и нашимъ посломъ о. Озаркевичемъ, стремлячій до увільненя вольнихъ де ѹже выборвъ бѣтъ якои-небудь посторонній пресі.

Щожъ намъ Русинамъ дѣти въ виду сихъ глухихъ вѣстей, чи тѣшитися ними, єсли уважаємо себе консерватистами, и чи уповати намъ на гладану інструкцію, котрої єсли не всѣ народы австрійскій то певно мы Русини бажали-бѣ собѣ въ цѣлого серця?

По нашему мнѣнню, будь якъ будь, вѣсти таї не повинні намъ нѣ трохи мѣшати нашого дѣла, а чи они справдяються чи нѣ, то намъ Русинамъ треба и еї короткій чась передвыборчай въіхнувати съ всеної енергією и съ посвященемъ всѣхъ силъ, хотяй бы въ противной стороны мали що-дни підноситися крики и вопли на „пітијає зловога зувиоу“.

Головна наша робота въ краснобій мѣсяци маю повинна прите ввернутися на правыборы. Въ нихъ спочиває більша вага чимъ въ самихъ выборахъ. Послѣдній суть лиши послѣднімъ актомъ въ цѣломъ драматѣ,— котрый може лиши тогды набрати трагичного колориту, если-бы закулисій машинисты грѣї дѣйствуючій при выборахъ лица сильнимъ огнемъ спиритуалі. Въ правыборахъ спочиває весь успѣхъ. А на щастье наше, правыборы лежать о столько більше въ нашихъ рукахъ, що переводяется на мѣсци підъ окомъ нашого патріотичного духовенства, а тымъ самимъ далеко бѣтъ авѣстніхъ деморализаторовъ. Если занедавно правыборы, если непостараємо, щобъ побѣдъ священника выборціями стали люде твердого характеру и честного, свѣдома задача и отвѣчальности, которую на себе передъ народомъ беруть — то надѣї на підніщеніе нашего положеня политичного марні. При тѣмъ треба доконче старатися, щобъ на выборцѣвъ не кликано

людей зависимыхъ бѣтъ ласки панської, автоматичніхъ и неавтономичніхъ властей. Ти спиняють при выборахъ всяку свободну акцію заставляючись оттакъ, будто они не могли або не хотѣли наражувати собѣ хлѣбодайні сферы. Зависимій, если суть слабодухами, найсидять дома та тихенько молятся о добромъ успѣхѣ.

При правыборахъ открывався проте дуже широке поле дѣланя для нашого патріотичного духовенства. Оно есть и обовязане дати розумній проводъ своїй паствѣ въ такъ важнѣйшому дѣлѣ, якимъ суть выборы до найвишого законодательного збору, де неразъ буде рѣшатися доля и священника и селянина. Агітація честна и достойна есть тутъ обовязкомъ кожжого душпастиря и недавній то чась, щобъ на него можна було забути, коли и найвишій власти нашій духовній, ревній Григорій и Іосифъ, окремыми обѣжниками кликали свое духовенство до сеї патріотичной роботы. Слови ихъ не перегомчили на щастье ще въ душахъ нашихъ и въ нынѣшніхъ труднѣйшихъ часахъ повинні намъ стати директивою. Не въ амфитеатрѣ, а на сценѣ повиннъ стояти учитель народа и не мѣшатися тымъ, що дехто вищепоставлены має званий руки.

Другою ще більшою роботою въ нынѣшній чась есть конечнѣсть, щобъ кандидаты до крѣсель посольскихъ ставили въ своїмъ чась передъ своимъ выборціямъ въ кожжомъ окрузѣ выборчомъ и пояснивши имъ значене хвилѣ, зложили передъ ними свое политичне вѣроисповѣданье. Їїтъ того, можемо смѣло сказати, будь головно зависїти успѣхъ всїхъ акцій. Праєда ся выявилась уже въ чась выборовъ соймовихъ достаточно. Выборцѣ, що вѣкіи не голосували за рускимъ кандидатомъ, навѣтъ вѣты зависимій бѣтъ политичній повѣтівої власти, ишли неустрашимо до урны выборчої, вѣзнавши щирість думокъ кандидата, котрый имъ представився. А до сего дѣла не треба більшихъ заходовъ надъ той одинъ, щобъ зновъ наше духовенство спонукало мѣсцевыхъ выборцѣвъ до громадної поїздки до поїїтого мѣста въ певній означеномъ дні, де кандидатъ посолскій звумѣвъ вже щиримъ словомъ и розумнѣнемъ интересовъ селянскихъ, котрій береся боронити, позыскати собѣ выборцѣвъ. Безъ того акція наша робножъ

предплатна „Дѣлу“ для Австроїї: для Россії: въ цѣлій робкъ . . 12 зр. на цѣлій робкъ . . 12 рубл. на півъ року . . 6 зр. на півъ року . . 6 рубл. на четверть року . . 3 зр. на четверть року . . 3 рубл. съ дод. „Библіотеки“: съ дод. „Библіотеки“: на цѣлій робкъ . . 16 зр. на цѣлій робкъ . . 16 рубл. на півъ року . . 8 зр. на півъ року . . 8 рубл. на четверть року . . 4 зр. на четверть року . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлій робкъ . . 3 зр. — на цѣлій робкъ . . 5 рубл. на півъ року . . 2-50 на півъ року . . 2-50 р. Для Заграницы, окрѣмѣ Россії: на цѣлій робкъ . . 15 зр. на півъ року . . 7-50 зр. на четверть року . . 3-75 зр. съ дод. „Библіотеки“: на самъ додатокъ: на цѣлій робкъ . . 19 зр. на цѣлій робкъ . . 6 зр. Поодиноке число коштівъ 12 кр. а. в.

змарнїє и мы, не поставивши противъ деморализації нѣчого позитивного, будемо оттакъ мусіли покоратися противникамъ. До сей подвойної роботы клічено винѣ всѣхъ нашихъ патріотівъ и маємо надѣю, що сихъ кілька киненыхъ мыслей найдуть у нихъ приклонный пріємъ.

Про упадокъ нашого хлѣборобства и способъ его подвигненія.

(Отчітъ Олександра Барвінського для членівъ Тернопольської філії „Просвѣти“ 13 (25) марта 1885.)
(Конецъ.)

3. Подвигненіе просвѣти и заведеніе раціонального господарства.

Се можна-бы осагнути часописю популярною, котра обговорювалася въ легкій для хлѣборобівъ понятній способъ всѣхъ потребы, подавала вѣdomости потрѣбній для розвою и подвигненія дробного промислу и господарства, а до редакції сеї часописи належало-бѣ здѣрати найспособнѣйшихъ писателівъ популярныхъ до рѣжніхъ галузей дробного промислу и господарства. Вправдѣ и на тѣмъ поли вроблено вже дещо и деякі книжочки популярній и часописи подали чи-мало поучаючого для нашихъ селянъ и маломѣщантівъ, однакъ въ той роботѣ нема ще доброї організації, нема певного напередъ уложеного ладу до сеї роботы, не придано потрѣбного числа роботниковъ и въ того выходить робота більше доривочна, не все приступна и понятна для нашихъ селянъ и маломѣщантівъ, не все отповѣдаючи ихъ потребамъ.

До тої-жъ цѣлі могутъ причинатися зборы або вѣча промислового-господарскій полу-ченій съ отчитами або виставами промислового-господарскими; вандровній учителі, котрій подавали-бѣ вѣdomости потрѣбній для промисловцівъ и господарівъ. Дуже користно можуть дѣлати для той цѣлі читальній и книжозборы при нихъ заложеній, въ которыхъ можли-бѣ члены въложичати поучаючі книжки и часописи. Наконецъ найсильнѣйшою подвойною нашихъ селянськихъ и маломѣщанськихъ господарствъ повинні бути школы: передовѣмъ школы народні, если-бѣ більше звертали бачнѣсть на практичній потреби и будуще призначеніе школь молодежі; дальше школы недѣльній а оттакъ школы окремі про-

ліювати собѣ новий униформъ и другій здобуткъ своеї тоалети. Въ мобмъ овойствѣ помочника и перевідчика генераль-губернатора отвѣдувавъ я его що день; я познакомиво здѣ всеми его „генералами“ и офицірами его дружини; я маю та-коожъ случайнѣсть почути, якъ заводили Афганцѣ, котримъ вычислено на ціодшви по кольканай-цять ківѣ; черезъ цѣлій чась однакожъ Абдураманъ не перестававъ уомѣхатися. Лишь часами зіткнувъ бѣтъ та придушенимъ голосомъ промо-влявъ: „Що то буде зъ того! Що то буде!“ — але скоро уступавъ страхъ зъ его лица и онъ знову весело уомѣхався якъ давнійше.

„Ну, якъ-же, чи „дженерайлъ губернамъ“ (має значити: генераль-губернаторъ) скоро мене прійме?“ пытався онъ часто.

„Онъ сказавъ менѣ“, — отвѣдавъ я, „що онъ вістъ прійме, коли ви собѣ трохи отвѣдните та упорядитеся“.

Константина Петровича Кауфмана довѣдавшися що мене, що Абдураманъ дуже бажає ему представитися, постановивъ здѣ поїхати до него и възвалавъ заразъ козаківъ, щобъ ему о бѣмъ оповѣстили. Генераль-губернаторъ постановивъ такожъ ще того самого дня забрати съ собою афганського геога на обѣдъ до себе.

„Мої більшіи до него не суть офіційній дружній“, казавъ генераль-губернаторъ Кауфманъ; „я пойду першій до него и заразъ приведу его съ собою на обѣдъ. Въ прочому я не знаю, якъ страви любить Афганцѣ.“

„Они любить найліпше пияватъ“ замѣтавъ я,

літомъ приїхавъ Абдураманъ до Ташкенту а съ вимъ триста Афганцѣвъ. Въ россійской часті мѣста виставлено для новихъ гостей недалеко базару велику хату съ 20 комнатами. Въ дру-жинѣ Абдурамана було десять „генераловъ“, колька штабовихъ и старшихъ офіціаровъ а про-чай були самій, рядови копюшій и кухарѣ. Абдураманъ взявъ для себе двѣ найкрасішіе комнаты а прочай оставилъ для своїхъ дружинъ такъ, що кожжий має окрему комнату для себе.

Панъ К. В. Струве, дипломатичній чиновникъ генераль-губернатора, запросивъ мене разомъ съ нимъ отвѣдати Абдурамана. Мы поба-чили передъ собою чоловѣка присадкового, до-сить грубого, съ великою чорною бородою и та-кимъ же волосоемъ вистаючимъ зъ підъ турб-ана. Зъ лица виглядавъ бѣтъ здоровий и свѣжій; очи у него були чорні, інѣсъ простий а правиль-но вирѣзаній губи були доказомъ его арійского походження. Другій Афганець, що его окружали, пригадували свою ініцію чортами лиця и на півъ жидовськимъ типомъ більше вже расу семитску. Абдураманъ встававъ и повитавъ на-сѧ кладучи руку на серце и на чоло, чимъ хотѣвъ намъ сказати, що наше сердце любить а розумъ поважає. Онъ має на собѣ величезний перський кожухъ зъ тхорбомъ. Огдавши ему по-клобій бѣтъ генераль-губернатора и розпитавши про его здоровье, заявивъ ему Струве, що генераль-губернаторъ визначивъ для него поки що 1000 піввімперіялловъ.

Пращаючись съ Абдураманомъ сказавъ

ему Струве, що прише ему кравцѣвъ, шевцѣвъ, купцѣвъ съ сукномъ и бѣтъ приставъ на се дуже радо. Струве попрашивавъ оттакъ и пішовъ до генераль-губернатора Кауфмана, щобъ ему здати справу; менѣ же запросивъ Абдураманъ на піль. При спѣданію розказавъ менѣ Абдураманъ свою біографію, котру я оо тутъ точно передаю.

Абдураманъ есть сынъ бора Афганцѣ, и званий генералъ-хана, и званий генералъ-хана, котрого оставилъ въ Самаркандѣ, бо съ нимъ не можна вѣгде показуватися. За пановання его батька бувъ Абдураманъ головнокомандуючимъ цѣломъ армії, побивъ колька разомъ підъ Кандагаромъ и Бальхомъ свого вуйка Ширъ-Альго, що збутиався бувъ противъ свого паночного бора Афсанъ-хана. Коли сей пімеръ, вінавъ Ширъ-Али чимъ скорѣше до Кабула и оголосився тамъ еміромъ Афганістану. Абдураманъ бувъ тодї якъ разъ въ походѣ

мысльово-господарскій, введеній для потребъ т
дробныхъ промысловцівъ и селянскихъ та
маломѣщанскихъ господарствъ.

ІІ. Організація спілки.

Для варяду спблки потрѣбніи були-бы
слѣдующіи органы: а) загальний вборъ чле-
нобъ, б) центральний варядъ (выдѣлъ), в) ра-
да надзыраюча, г) дирекція, д) мѣсцевій вбо-
ры членобъ спблокъ мѣсцевыхъ (спблокъ за-
датковыхъ и щадничихъ) е) варяды (выдѣлы)
мѣсцевій спблокъ.

Хто знає положеніе и потребы нашихъ хлѣборобовъ, кто знаетъ, якъ то трудно нашему хлѣборобови нерааѣ о грошеву помочь, съ якими перепонами мусить днъ боротись, щобъ двигнутись въ морального и материального упадку, на який то страты наражене его майно, той признасть, що таке товариство, така сполка, якъ тутъ представлено, стала-бъ у великой пригодѣ нашимъ селянськимъ та маломъщанськимъ господарствамъ. Спопка така зъорганизована на такій ладъ мусѣла-бы осягнути необчислени користи, выробила-бы мѣжъ нашими хлѣборобами духа спольности, улекшила-бъ и отворила-бъ имъ дешевый кредитъ, а череаѣ розповсюдненіе асекураціи забезпечила-бъ неодну родину селянську отъ неминувои нужды.

Съ подмогою въорганизованои на такій
ладъ спблки можна-бы осягнути ще много
иншихъ успѣховъ и користей. Мѣсцевій спбл-
ки, зборы ихъ членовъ розбуджували-бъ мѣжъ
нашими хлѣборобами зрозумѣнне цѣлей това-
риства сего и легкимъ способомъ причинялись-
бы до ще большого ихъ розширеня. Досвѣдъ
зробленый съ закладаньемъ читалень може
послужити найлучшимъ доказомъ, якъ одна
громада на другу и на сусѣднїй може впли-
нути. Веденье справъ грошевыхъ підъ кон-
тролею членовъ и выдѣлобъ спблокъ дав лѣп-
шу поруку точности въ рахункахъ, якъ то
взычайно буває, де отдѣламиць банківъ заряджу-
ють лишь агенты або прямики банків. Чা-

ють лишь агенты або урядники банкови. Частійши зборы и розправы о справахъ сподокъ, бтчиты вадробныхъ учителѣвъ и т. и. розбудятъ мѣжъ нашими хлѣборобами интересъ для справъ загальнихъ, прилюдныхъ, а тымъ способомъ подвигнуть ихъ морально. Не дастъся отже заперечити, що все те малобы дуже користный впливъ на подвигненіе нашихъ селянскихъ и маломѣщанскихъ гospодарствъ, на добробыть нашихъ хлѣбробовъ.

Наконецъ позволю собѣ ще одну замѣтку.
Всяка нова думка, всякий проектъ стрѣчає
взычайно недовѣрье, сумнівъ; отже и о тѣмъ,
что я тутъ выложивъ, може не одинъ скаже,
а бодай подумає собѣ, что то або непотрѣбне,
або не удастся, что мы и такъ уже маємо
только рѣжнородныхъ товариствъ, а часы я-
кось не вмѣняются на лучше. На то скажу,
что у инишихъ народовъ вдалеко больше всѣ-
лякихъ товариствъ, якъ у насъ, а все-жь та-
ки они позаводили у себѣ и такой сплѣки, якъ
я тутъ предкладаю, и добре на тѣмъ выйшли.
Призватись тутъ мушу, що гадка тутъ под-
несена не есть зовсѣмъ таихъ смаковъ бзъ

Весна не есть вовсю, такъ скажати-бъ, вы- | н

Кухарь, що варивъ азійскій стравы, полу-
чивъ отже приказъ постаратися о якъ найзна-
менитшій пиявъ.

Коли я съ генералъ губернаторомъ зайшовъ
до Абдуррамана, не мѣгъ я разпознати его ком-
наты. Всѣ диваны (софы) были позастелювані
дорогими перскими коврами, а стѣны позавѣшу-
вані кашмирскими шальми. Абдурраманъ убрався
бувъ въ свой униформъ и припоясавъ красону аф-
ганьску шаблю съ Россійскимъ портепе. Мѣсце,
на котрому быть мавъ сидѣти, было застелено од-
нимъ зъ тыхъ красныхъ бламовъ, що ему недав-

но дарували були емиры хивійскій и бухарскій.

Генералъ-губернаторъ выучився по дорозѣ
бть мене одно реченье по перски, именно: **Хушъ**
омедитъ! (Витайте!) и войшовши до Абдуррамана
сказавъ сї два слова до него и подавъ ему руку,
а Абдурраманъ знову стиснувъ его обѣручъ и

склонившись низко передъ генералъ-губернаторомъ.
„Скажѣтъ ханови“, казавъ генералъ до мене,
что я дуже тѣшусь зъ того, что онъ до насъ за-
хавъ; я теперь самъ виджу и переконуюсь, что
онъ всюды зробивъ добро вражене, якъ се доно-

шено менѣ зъ Самарканду и зъ другихъ мѣсцъ.“
„Отповѣдѣте генералови“, казавъ оттакъ
Абдурраманъ, „что я его яко представителя бѣ-
зъ-
ного царя глубоко почитаю и что цѣла Азія повна
го славы. Его зѣображенье видѣвъ я у генерала
Брамова въ Самаркандѣ, але чоловѣка не можна
образу судити. Я зѣ свои стороны думавъ,

трасена въ рукава, не есть новостею, а оперта
на довголѣтнѣмъ досвѣдѣ иншихъ народовъ.
Гадку до переведенія у насъ выложеной тутъ
организаціи взявъ я въ „товариства урядни-
ковъ австрійско-угорской монархіи“ у Вѣдни,
съ которымъ яко заступникъ того-жъ товари-
ства мавъ я случайность добре познакомитися.
Се товариство розпочало свою дѣяльнѣсть 1864
року безъ всякого капиталу, нынѣ, по двай-
дцяти лѣтахъ належить оно до найповажнѣй-
шихъ асекураційныхъ товариствъ. Урядники
могутъ дѣстати подъ користными условіями
задаткѣвъ, подмоги або кавцій только въ то-
вариство головнѣмъ або его сплокахъ задатко-
выхъ и щадничихъ. Нема родины урядничои,
котра-бъ сему товариству не мала бути за що
небудь вдячна. Не безъ интересу буде навести
туть дрѣкѣ дани. Съ концемъ 1883 р. мало
товариство урядниковъ 74.421 членовъ, котрѣ
безпечили въ нѣмъ капиталу 40,085.247 зр.
Огъ свого заснованія выплатило товариство зъ
безпеченихъ капиталовъ 4,312.550 зр., удѣ-
лило на кавціи 760.355, запомогъ 58.731 зр.
Товариство має 95 мѣсцевыхъ сплокъ задат-
ковыхъ и щадничихъ, котрї самї заряджують
воими справами подъ доглядомъ головного
товариства. Въ тихъ сплокахъ вложили чле-
ны удѣловъ на 5,162.645 зр. Пожичокъ удѣ-
ли сплоки мѣсцевї отъ свого заснованія по
онець 1883 р. 35,572.556 зр. Товариство має
власныхъ камяницъ у Вѣдни, Верингъ, въ
Лештѣ, Грацу, Маріенбадѣ вартости 1,183.396
р., котрї служать дня цѣлей товариства. Та-
кі то успѣхи осягнуло товариство урядни-
ковъ за 20 лѣтъ свого истнованія, а розпочав-
ши свою дѣяльнѣсть безъ капиталу, стало
ынѣ могучимъ миліоновимъ капиталистомъ.
Нимъ есть се товариство для урядниковъ,
ымъ мала-бы бути промыслово-господарска
плка задаткова и щадница для нашихъ се-
янъ и маломѣщанъ. Певно, що зъ початку
грѣтитъ се дѣло немалій трудности, однакъ
ї трудности можна одолѣти.

Що й у насть щось подбного може удатися и
спѣшно розвинутися, се показує найлѣпше
Народна Торговля“, яко живый, незбитый
римѣръ. Товариство се повстало підъ конець
1883 року такожь безъ всякого капиталу. Ка-
питаль товариства утворився въ удѣлѣвъ 10
бриньсковыхъ и вкладокъ щадничихъ, котрї
кладають члены. Въ грудни 1883 р. отвори-
ло се товариство першій склепъ у Львовѣ, а
зеперь має ще 4 такї склепы въ Станисла-
вовѣ, Тернополі Перемышли и Дрогобичи по
хесловна $1\frac{1}{2}$ рôчнай дѣяльности и орудує
вышь стотысячнымъ капиталомъ. Товариство
Народна Торговля“ має велику задачу и
расну будучность. Оно має видобути нась
тъ чужихъ вызыскувачївъ-торговельникôвъ,
озбудити мѣжъ нашимъ народомъ замилова-
нїе до торговлї и вытворити рускїй станъ
упецкїй, якого мы отъ давна уже не маємо.
О що „Народна Торговля“ має зробити для ку-
еетва, для торговлї, се має зробити для хлѣ-
оробовъ и дробныхъ ремѣсниковъ промысло-
го-господарска сплка.

Сомнѣваюсь, щобъ кто вмѣгъ доказати
еможливость такои сплѣки опертои на взаим-

о его свѣтлости буде мене пріймати въ дурбарѣ
офиціяльне привяте), я нѣколи не сподѣвався,
о „дженайль“ (генералѣ) отвѣдае самъ въ вла-
нѣй особѣ нещастного афганскаго княза. Я зъу-
ѣваюся надъ такимъ сниженьемъ и щиростею
rossiйскаго генерала.“

„Вы писали менѣ колька разовъ, и просили
мене, щобы вамъ яко доброму пріятелеви и зна-
комому вольно було зайти до Россіи; для тогожъ
я зайдовъ до ваоъ першій яко до доброго
праятеля. О интересахъ поговоримо познѣше а
перъ прошу, скажѣть менѣ, чи вы вдоволеній
бѣмъ, що для ваоъ тутъ зроблено“.

Подурманивъ замкнувъ очи, склонивъ голову,
ложивъ руку на сердце и оказавъ поднесеннымъ
лооомъ: „Богъ той, що дивитъ въ сердце чоло-
ка, видить, який я щасливый, що россійскій „я-
ній падишахъ“ (позвъ царя) зрадувавъ мене
оимъ привѣтомъ и приятыемъ“.

е, что видите, робится на его розказъ".
Оттакъ подано каву. Абдурраманъ выскавъ свой жаль, что якъ разъ выйшла ему ка-
Мокка, котрои на базарахъ въ Афганистанѣ
достаткомъ; ся кава то россійска куплена на
тешиомъ базарѣ и повинна бы для того бути
гбрша отъ Мокки. (Кон. буде.)

(Кон. буде.)

ности и власній помочи. Потреба такої спілки очевидна. Справа сама такъ важна въ економичного и народного взгляду, що кождый або скілько интелигентный чоловѣкъ обовязаный послѣ силь своихъ причинитися до переведеня его дѣла. Велика маса дробныхъ хлѣборобъ не доспѣла ще на столько, чтобы безъ проводу интелигенціи зъорганизуватись для представленої тутъ цѣли и тому початокъ до того новиненъ выйти отъ интелигенціи. Такъ якъ при засновуваню читалень интелигенція помогає двигатись нашему народови въ темноты порадою и отчитами, такъ и тутъ интелигенція руска має важне посланництво. Хлѣборобы скоро только порозумѣють велику досяглость такого товариства, прилучатся сейчасъ до того-жъ, а тымъ способомъ згromадятся въ одну велику спілку, до великої цѣли роздроблені оси або зовсімъ приспани силы. Маю отже новну надѣю, що програма тутъ выложена найде ширый привѣтъ мѣжъ нашими хлѣборобами и прихильною имъ интелигенцію и до переведенъ сеї програмы найде собѣ отповѣдныхъ и ширыхъ роботниковъ, а тогды предложу проектъ статутовъ и всѣхъ до дѣлодѣства потрѣбныхъ формуларовъ. Тутъ бо не овходится о справы поодинокихъ людей або одинъ але о справы, о гараздѣ всѣхъ хлѣборобъ нашего народу. Кончу словами одного англійского мужа стану: „Анъ флота морска, хочь-бы якъ хоробра, анъ дипломатія, хочь-бы ка справна, не зможуть поднести підъдутившого краю такъ, якъ плугъ. Справдѣ государство селянське се гарна наука, се найстарше и найконечнѣйше занятье людей, котре веде до загальнаго гаразду.“

Вандровка академиковъ

Якъ въ двохъ послѣдніхъ року устроють рускій академікіи чаткомъ серпня с. р. вандрѣвку, котра має вырушити на наше славне Подіїльськіи цѣли завязавъ „Кружокъ статистичнаго Академичнаго Братство“ зъ 30 членовъ, котрый має заняться вами вандрѣвки. До комитету сего „Круж. стат.“ такожь деякихъ членовъ, „Рускои Бесѣды“ и другихъ, нѣвъ и на повнѣмъ засѣданю дня 19-го р. выбравъ тѣснѣйшій комитетъ, въ ки голова, Алекс. Кулаковскій яко касаючий Николай, Калитовскій Єронимъ, Евг. Олесницкій, Нижанковскій и др. Сей тѣснѣйшій комитетъ отбувъ въ Львовъ, на которыхъ привявлѣнъ до вѣдомості онъ зъ торѣчнои вандрѣвки и ухваливъ рѣчна вандрѣвка має отбутися на галілье а именно обнятіи слѣдуючої сторони: ка має розпочатися зъ Тернополя черезъ Микулинцѣ, Теребовлю, Копычинцѣ до Чорткова; зъ отсюди вандрѣвники желѣзницею до Монастырска до Нижнева, зъ отки знову або партизанами поплынутъ Днѣстремъ до Залѣщикъ підѣ вандрѣвка на Буковину Кѣцманъ до Черновець и тутъ закінчить докладного переведеня сеи вандрѣвки, и уложенія отповѣдной программы постараєтъ удастися съ прошеніемъ до міністерства патріотівъ въ сторонахъ, черезъ вандрѣвка має переходити, щобы они звіво подати вандрѣвничому комитету можь и раду.

ДОПИСИ.

Зъ Победа
королицъ.) Въ предѣлѣ

(Спѣвъ хоральныи.) Въ недѣлю
выступили у насъ першій разъ съ
проводомъ ч. Василя Мацькового, церкви.
Онъ въ зимовыхъ мѣсяцахъ
въ Денисовѣ у Впр. о. Витошильскаго
не щадивъ трудовъ, чтобы спѣвъ
и поднести помежи рускимъ народомъ
ковъ въ Побережку биткомъ напо-
домъ, а въ день, коли першій разъ ру-
спѣваки, трудно было пересунутьсѧ
згорнулися всѣ послухати ванесахъ
Для того есть обовязкомъ нашимъ же-
женому Вп. о. Витошильскому заслужен-
неутомимы труды щиру подаку! ос-
ня охоты до спѣву хорального уис-
тився не мало сотрудникъ о. А. Ътъ
которому лежало на серди, чтобы хт-
бережска, что такъ радо учащи ру-
могла научитися лучшего спѣва. Омъ
була выслати нашего пѣвца до Дени-
спѣвъ хоральный въ народѣ вкорен-
ило намъ нынѣ, похваляючи посту-
въ молодежи школьнай и молодыи
котрѣ неутомимо въ годинахъ ве-
найпильнѣйше училися, отгдата

хорошій спѣвъ хоральныи

РУХЪ ВЪ НАШИХЪ ЧИТА^ОУД

Читальня въ Коровникахъ. Чуючъ, ^{то}
закуткахъ нашей Руси народъ отрекъ ^{се}
свѣты, людѣ и коло Перемышля ^{вотъ} ои
ласенну путь, и при заходѣ добрыхъ ^{дѣ}
кѣвъ берутся и тутъ до дѣла. За ^{стѣн} огнѣ
сцевого, недавно прибувшего до Коронъ ^{ола}

за него 55 зр. и. И. Аудре
тальни 40 книжочекъ ро́жного рода.
никахъ єсть такожь братска каса
братство тверезости.

Зъ Збаражскаго. Дня 7 л. марта
Гущанкахъ торжество отвореня чатырехъ
зъ причины великого болота и дощі
дни не явилися громадяне суюдныхъ
мъ людей сель принадлежныхъ до туж
прихода: Ободовка, Лозовка и Добровка
кожь майже ненадѣйно прибули отъ

дальшою оконцю: о. Чубатый въ Ступокъ, дешанъ збраскій, о. Н. Сѣчинський въ Черніховець, о. Чекалюкъ въ Терпилівки, п. Т. Федоровичъ, властитель Клебанівки, котрого одноголосно выбрано головою читальній, п. Мечковскій, властитель Терпилівки и многіе люде въ интелигенціи въ Збараже и Нового села.

При соборній службѣ Божій о. деканъ Чубатый, выголосивъ красноречиву проповѣдь а на зборѣ послъ о. Сѣчинському одушевляющу беобуд. По тѣмъ гості збраскіи отпевали прекрасно колька квартетовъ. Селяне, що першій разъ въ житїю учули співъ квартетовий не могли научуватися, тожа оплескамъ и окликамъ "оловно" не було конця. Одбоя промовивъ п. Жуковскій изъ Збаража до громадянъ гущанецькіхъ, порваничуючи ихъ нынішнє торжество до здоровой мно-гогаданій датаны, на котру своїяки и знакоміи поглядаючи разомъ съ родичами той дитини, тѣшаться и веселяться: такъ и запрошений гості раздуются торжествомъ отворення читальній, въ той надїї, що та читальня для громадянъ и для цѣлого руского краю щедрый плідъ принесе. Въ конці мавъ мову П. Новацкій про житїе поета Тараса Шевченка и отекламувавъ его поему "Наймника".

Всѣмъ Вс. гостямъ складають тутъ прилюдну подяку и рукою спаси Божъ! — Члены читальній въ Гущанецькахъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Виборы до ради державной и рукои перед выборами.) Новія виборы розписані вже не лиши для Галичини, але такожъ и для деякіхъ другихъ краївъ коронныхъ. Такъ для Буковини розписані для курій сѣльскихъ на день 29 мая, для курій мѣстъ на 1 червня, для палатъ торговельныхъ и промышловыхъ на 3 червня а для курій більшихъ поспѣостей на день 6 червня. — Въ Австрії горшій розписані виборы для курій сѣльскихъ на день 28 мая, для мѣстъ на 1 червня, для палатъ торговельныхъ на 3 червня а для більшихъ поспѣостей на 8 червня. — Для Країни: для курій сѣльскихъ на 28 мая, для мѣстъ на 2 червня а для більшихъ поспѣостей на день 5 червня. Намѣстництво галицьке розстало ще въ пятницю минувшого тиждня пачки съ друковаными бгзовами розписуючими новія виборы и приказало оголосити ихъ сейчасъ въ округахъ. Такъ отже рухъ передвиборчій розгортається вже повнимъ житїемъ. Позаякъ речанець до вношена рекламиацій противъ листъ курій більшихъ поспѣостей назначений на 14 днівъ а противъ листъ курій мѣстъ и сѣльскихъ на 8 днівъ відъ дня оголошення виборівъ а въ деякіхъ краяхъ короннихъ виборы розпочинаються вже въ другій половинѣ мая, отже скоро по закономъ речанца для вношена рекламиацій, то виходять зъ сего, що правительству залежить дуже на тѣмъ, щоби виборы о сколько можна прискорити. Цѣкаве єсть що въ сїй мѣрѣ пише "N. Reforma" въ справѣ "кола польського". Згадана газета каже: "Назначене скорого речанца для новихъ виборівъ нѣкого не здивує, хто зважає, що правительство залежить на якъ найбільшому скороченю агітації виборчої. З становища правительства єсть то зовсїмъ справедливо. Тымъ більше буде черезъ сїхъ шѣсть недель пульсувати житїе политичне въ цѣлій Австрії; тымъ більше такожъ и въ Галичинѣ, де доси маю пороблено приготовлено до виборівъ, треба буде занятися ними и тымъ більше оглядно, щоби недопустити до числового зменшення "кола польського", або не допустити леда якого кандидата не посѣдального до той щиро, ретельно та мозолини праціванихъ анѣздобності. Такихъ людей було доси въ "колѣ" богато и се було причинено нещасливови политики кола". — О рухъ передвиборчому польского комітету центрального дозвѣдується, що слѣдує: Комітетъ львівський складають слѣдуючіи мужі: кн. Чарторийскій Ром., дръ Евз. Черкаскій, гр. Тад. Дѣдушицкій, гр. Ант. Голіевскій, Август. Горайскій, гр. Козьбродскій, гр. Альф. Потоцкій, Полянівскій, гр. І. Шептицький и Волод. Волянівскій; заступники: гр. Борковскій, Генцель, гр. Коритовскій, Скальковскій и Е. Торосяневичъ. О кандидатурахъ польскихъ доси чувати лиши, що дръ Мадейскій має получить мандатъ зъ більшихъ поспѣостей въ Тарнівскій а гр. І. Стадницькій кандидує въ курій сѣльской въ Бояненскій. Въ Бродахъ зъ палаты торговельної кандидує Калиръ, щоби забезпечити собї кандидатуру, мавъ обголоситися до президента палаты поспѣйтъ и заявивъ, що хоче нївступити бути до "кола польського" то все въ справахъ краївихъ голосувати бути съ Поляками. — Въ Станиславовѣ думас кандидувати бурмистръ Станиславови Ка-міньскій, хоче кандидатура его не конче дъ сма-ку польскому комітетови виборчому. Въ окрузѣ виборчому Бучач-Колома кандидувати якісъ дръ Давидъ Мальтеръ, проф. орієнталічнихъ язиківъ у Вѣдні. — "Dziennik Polski" доносить, що опорожнене по смерти гр. Юст. Козьбродскаго мѣсто въ палатѣ пільота предкладано гр. Грохольскому, але онъ на раду своїхъ приятелівъ заявивъ, що хоче дальше служити краївія яко предѣдателемъ "кола польського". "Kur. Lwow." додає до сенъ вѣсти: Понимаємо дуже добре ю охоту, котра має значити удержане и на будущій истинуочного стану рѣчей въ Галичинѣ". — Рухъ передвиборчій на Буковинѣ такожъ доси не дуже сильно проявивися. Запримѣтили лиши можна, що правительственный сферы заховуються дуже неутрально супротивъ висуваючихъ канди-

датуру. Двѣ рѣчи мають бути певні, пише черновецька "Gaz. Pol.", а именно перше, що правительство буде старатися скріпленіе партії центральї въ радѣ державной а друге, що Русини въ змаганіяхъ своїхъ о позиції скажуть що одного мандату не будуть и мовбрю отрѣчати въ мѣродайніхъ сферахъ такої опозиції, якъ се доси бувало. Що до кандидатуръ дотепершніхъ пословъ дра Томашука и І. Зотты, то можна лиши сказать, що ихъ кандидатури дуже захищані. Дръ Томашука залишивши вже навѣтъ цѣлкомъ кандидувати въ меншихъ поспѣостей и буде имовбрю кандидувати въ черновецькій палаті торговельній а не якъ доси газети писали, у Вѣдні. Зотта знову має багато контракандидатівъ въ окрузѣ індіанецькій. Русини не хотятъ его а Румуни знову хотятъ перенести Морарія, крѣмъ сего крутиться въ сїмъ окрузѣ такожъ и якісъ Полякъ и збирає голоси для себе. По поводу єго пише черновецька "Gaz. Pol.": "Нераз вже висказували мы наше мненіе, що округъ сей належить до Русинівъ и якъ довго ихъ комітетъ власного ставляє кандидата, не буде-бы отпѣднімъ, щоби тамъ хтось небудь накидався". О дальнішомъ руху виборчому въ краю нѣчого нечувати, позаякъ справи виборчі лагодяються ще на провинції а доперва по залагодженю сихъ рухъ вновній проявится.

(Справа соли для худобы.) Позаякъ конкурсъ на вибрлювань отповѣдної соли для худобы позставъ безуспѣшний, то министерство роляництва постановило знижити цѣну соли, щоби тымъ способомъ улекшити хлѣборобамъ набуванне и ужитковане єго въ интересѣ говіль худобы. До зниження цѣни потрібна однакожъ єзда Угорщини, для того при надїї переговорівъ въ справѣ вітчизненіи мѣтово-торговельної угody съ Угорщиною буде и ся справа по-рушена.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Конфліктъ въ Афганістанѣ. Справа афганська якъ той барометръ, що дія зміняється; то іде въ гору, то знову спадає ажъ до степенія, що вищє вже недалеку бурю. Въ суботу ще доносила "Wien. Allg. Ztg.": "Царь єде завтра до Москви. Въ последніхъ годинахъ розпочалися серіозній переговоры въ цѣлі мирного залагодження конфлікту зъ Англією". Понеділківъ же газети приносять зъ Петербурга єго якъ вѣсти: Сторонництво воєнне бере тутъ съ кождымъ днемъ перевагу и напирає усильно до рѣшучого виступу. Сторонництво се думає, що всяка проволока не пранесе жадного хобна. Россія не думає вже більше уступати и жадає, щоби Англія разъ на завсїдь зреяла възвозу зульфикарскому. Пенджъ-Дехъ, Кушкъ и область надъ Мургабомъ мусить збогати въ рукахъ Россії. Скоро лиши першій корабель англійскій наближиться до проливу Зунду, тоді ген. Комаровъ получить приказъ обсадити Пенджъ-Дехъ и заняти Гератъ. Межа Аскабадомъ а Даши Кепри буде заведена лінія телеграфна. Команда провантова, котра має пильзувати достави живности для закасійского войска перенесе зъ Красноводска до Аскабаду. Доходить вѣсти, що Афганіць мали знову зачепити переду сторожу ген. Комарова, котрый однакожъ строго наказавъ не запускатися въ борбу, доки не прайде інструкція зъ Петербурга. — Зъ Лондону доносять до "Pol. Corr.", що атмосфера політична съ кождымъ днемъ стається прикрѣпшою и що виблизь самъ Гладтонтонъ зачинає годи тися на те обурене, яке зананувало въ Англії по поводу реляції Лемедона. Въ кабінетѣ англ. лиши лордъ Гранвіль и Дербі реірезентують елементъ міра, але вже и они прийшли до переконання, що лиши силою можна буде позыскати бѣтъ Россії устуничівості. — Вчера мала надйти до Лондона денешня россійска въ справѣ пограничного спору въ Афганістанѣ и може бути, що остаточно конфліктъ вже разъ закінчиться; поки що нема ще однакожъ близькихъ вѣстей єї ділеша.

Туреччина. Зъ Константинополя доносять до "Pol. Corr.", що болгарській комітетъ въ Македонії заняли сильною агітацією въ цѣлі зворанізованія тамже ворохобнїй и вербують до сего цілі ватаги. Тепер ходять по краю тайї агенты, щоби вйті въ относнію съ населенiemъ по селахъ и щоби бтакъ селянъ наклонити до ворохобнїй. Підъ покривою кольпортеровъ и торговельниківъ ходять они по краю и обзнакомлюються со топографією, щоби бтакъ тымъ лекше могли становити на чолѣ ватаги и ввести ихъ до краю. Декотръ зъ нихъ обѣдають по селахъ и виходять бтакъ часу до чаюю въ краю, щоби давати справоздання о поступнїї своеї агітації. Влади отоманській дуже пильно слѣдить за сими агентами и предпринимають бтпвейдні мѣри, що єї бтпвейдно становити на отрѣчу згаданімъ ватагамъ. Сподіваються, що єї мѣри остерожності вистарчати и що агентамъ неудастся зовсїмъ Македонію зворохобити. — Цѣкаву кореспонденцію получила "Köln. Ztg." зъ Константинополя а котра здається походить бѣтъ тамошніого нѣмецкого посла Радовиця. Въ кореспонденції єї оказано, що Портъ сама має право и обовязокъ поставить крѣпості въ Дарданеляхъ и падъ Босфоромъ въ стані оборонний. Россія здавати мати на разъ на увазѣ не підбюровати Портъ противъ себе, але не входити съ нею въ союзъ, котрый дозволивъ-бы лиши Англія дозвести посли свідомості до війни на Чорномъ морі. Крѣпості падъ Дарданелями мають бтпвейдні будови а тепер ще мають бтти заведени и високі батерії; але они не суть зовсїмъ узборенії а призначени для нихъ армати лежать въ арешонахъ въ Константинополі. Панцирна флота

але она виглядає лиши зъ верха красно а въсерединѣ кораблівъ машини до нѣчого. Середъ такихъ обставинъ Туреччина мусобіль старатися якъ найскоріше доповнити своє узброянє. Але до того она якъ звѣстно неспособна и дуже легко можуть єї зааконити неспособній подїб. Для того то нѣмецкій посолъ Радовицъ кладе найбільшу вагу на неутральність середно-европейськихъ державъ, що вистарчил-бы за недоатчу турецкого узброяння. Було бы дуже пожиточно, щоби інтересованій сторони знали, що той хто нарушить неутральність въ проливахъ и черезъ те загрозить мирови Европи, має противъ себе не лиши турецкій крѣпості, але такожъ и негодованіе Нѣмеччини и єї пріятелівъ, а може що бтось бльше якъ само негодованіе.

НОВИНКИ.

— Депутація василіансько-езунтска, про котрої бтть зо Львова подали мы въ послѣдній числѣ коротеньку звѣстку, заїхала вже часливо до Вѣднія. На двбрці півночної железніцї привитали єї дуже торжественно вѣдненськіи Русини заявляючи симъ свою солідарності єї голосомъ цѣлого народу руского въ Галичинѣ, котрый поклавъ въ руки насівніхъ до Вѣднія своїхъ отпоручниковъ почетній мандатъ розкрыти передъ монархомъ цѣлу правду нашихъ церковно-політическихъ взаєминъ и представити єму кривди за подїї въ поспѣдніхъ хвиляхъ нашого політического житїя. Членъ депутатії Володиславъ Федоровичъ пробуває у Вѣднія вже бтть колькохъ днівъ а рускій товариства у Вѣднія вручили єму дипломи на почетного члена. Депутація буде мати авдіенцію дні 30 л. цвїтня у цѣсаря а оттакъ у міністровъ і папокого нунція кардинала Ванутелі. — П. В. Федоровичъ має дні 27 с. м. розмову съ гр. Таффе и министромъ Земляковськимъ. Польські газети одержали телеграфичне повѣдомлене зъ Вѣднія, що есть надїя на часткове сповнення бажань депутатії.

— Помінальніе богослуженіе за упойї бл. п. Николая Костомарова устроили львівськіи Русини народного сторонництва вчера въ церкви греко-восточного обряду. Службу Божію отправлявъ о. Митрофановичъ. Посередъ церкви вносили пристройній красно-цивітами тетраподъ зъ портретомъ покойного Николая Костомарова. Церкви заповінні Русини и Румуни. Гарно и трогаючи співали на службѣ Божії днівъ Божіїхъ — і трупа повѣшили. Характеристичнимъ єсть, що єврѣдами напади и убиства Тихоновича були такожъ після тутешніхъ понятій и статочній істоти. — Тихоновичъ, котрый однакожъ не важливъ боронити жандарма а дивились лиши спокойно зъ далека. Що бльше характеристичнимъ для тутешніхъ єтношень єсть, що на похороні Тихоновича въ Білді арештовано колькохъ селянъ за вицовдань на голою своїхъ задушевніхъ не-loyalnіхъ гадокъ.

— Зъ надїя Збруча пишуть намъ: Дні 10 (22) цвїтня с. р. отбувалося мѣсячне заїданье въ видбуль тварини рускими бурсами підъ предѣдательствомъ о. Михаїла Соневицького п. к. професора гимназіального. На сїмъ заїданні 1) приято до вѣдомості, що Обще рольничо-кредитове Заведеніе въ наслѣдокъ зреалізованії книжочки вкладкової (ч. 54) выплатило дні 18 (30) марта с. р. — вразъ съ привавшими до сего часу бтточками — суму 2472 зр. 33 кр.: 2) сконстатовано, що загальна сума дотепершніхъ доходівъ товариства виросла съ днемъ заїдання 3097 зр. 52 кр.; 3) ухвалено, занявшись безпроволочно вищуканьемъ и закупленьмъ бтпвейдній реальнії реальнії, щоби уже початкомъ слѣдуючого року школьного можна приступити до отворення бурс, и въ той цѣлі 4) рѣшено скликати загальний Збръ членовъ товариства на дні 12 (24) червня с. р. и предложити готовий плянъ купна до розсмотрення и наслѣдження бтпвейдній реальнії реальнії.

— Отъ Вадильу рускої бурси въ Бережанахъ. — При выборахъ членовъ станицлавської ради повѣтівъ отбувшося дні 24 л. цвїтня възбраний възбраний — Лазарь Винничукъ, Федъ Дмиштіш, Іванъ Драганчукъ, Олекса Королюкъ, Іванъ Михнюкъ, Гнатъ Олійникъ, Іванъ Сербінъ, Олекса Терещукъ и Іосифъ Ревчукъ. Контркандидатомъ Іосифа Ревчука бувъ збръ членовъ польського маршалокъ ради повѣтівъ Станиславівській, Брыкінській, но онъ при другомъ виборѣ перепавъ. — Въ справѣ конфискати 3 и 4 томика "Руско-української Бібліотеки" отбула мицувшого тиждня розправа въ краєвомъ судѣ карпомъ. Іакімінонівські

Поезды железннич.

Ц. к. Генеральная дирекция австр. железнниц державных.

Вып. из розкладу єзды

важний від 15 лютого 1885.

Посля годинника пештєнського (20 минут позібше).

Приходить до Львова:

Зъ Стрия: о год. 8,39 рано поїзд мішан., 4,17 по полу-
дини поїзд особ., 1,39 вночі поїзд мішан.

До Стрия: з Львова о год. 9,57 рано поїзд мішан., 1,30
по полудини поїзд особ., 9,49 вечором поїзд мішан.

Зъ Хирова: о год. 5,12 рано поїзд особ., 1,23 в по-
лудини поїзд особ., 10,2 вночі поїзд особ.

Зъ Станиславова: о год. 4,34 рано поїзд міш., 1,42 по
полудні поїзд особ., 10,2 вночі поїзд особ.

До Станиславова: зъ Стрия о год. 9,2 рано поїзд особ.,
5,53 по полудини поїзд особ., 4,58 вночі поїзд мішан.

Зъ Гусатини: о год. 5,34 по полудини поїзд міш.

До Хирова: зъ Стрия о год. 9,30 рано поїзд міш., 5,16
по полудини поїзд особ., 1,40 вночі поїзд особ.

Зъ Загоря: о год. 4,8 по полудини поїзд міш., 1,51 вночі
поїзд особ.

До Гусатини: зъ Станиславова о год. 8,22 вечором пої-
зд міш.

До Дрогобича: зъ Борислава о год. 8,17 рано, 12 в по-
лудини, 2,32 по полудини, 5,23 по полудини, 7,21 вечором поїзд міш.

Отходять зъ Львова:

До Стрия: о год. 6,40 рано поїзд міш., 11,25 перед по-
лудини поїзд особ., 6,45 вечором поїзд міш.

Зъ Стрия:

До Львова: о год. 5,40 рано поїзд міш., 2,10 по полудини
поїзд особ., 10,32 вночі поїзд міш.

До Хирова: о год. 5,16 рано поїзд міш., 2 по полудини
поїзд особ., 10,22 вночі поїзд особ.

До Станиславова: о год. 5,32 рано поїзд особовий; 1,43
по полудини поїзд особ., 11 вночі поїзд міш.

Зъ Станиславова:

До Стрия: о год. 9,50 перед полудини поїзд особ., 6,28
вечором поїзд особ., 11,13 вночі поїзд міш.

До Гусатини: о год. 10,7 перед полудини поїзд міш.

Зъ Хирова:

До Стрия: о год. 9,45 рано поїзд особ., 5,24 по полудини
поїзд міш., 2,5 вночі поїзд особ.

До Загоря: о год. 1,54 вночі поїзд особ., 9,53 перед по-
лудини поїзд міш.

Зъ Гусатини:

До Станиславова: о год. 7 рано поїзд мішаний.

Зъ Дрогобича:

До Борислава: о годав 6,20 рано, 10 перед полудини
12,40 по полудини, 3,20 по полудини, 6,40 вечером пої-
зд мішаний.

Зъ Борислава:

До Дрогобича: о год. 7,36 рано, 11,21 перед полудини;
1,54 по полудини, 4,44 по полудини, 8,4 вечором пої-
зд мішаний.

Аптека РУКЕРА во ЛЬВОВІ

поручас 1315 25—?

Порошок дамський парискій по 50 кр.,
Lohse'a по 80 кр., Ravissante'a по 60 кр. и вла-
сного виробу по 40 кр.

ОБЩЕ РОЛЬНИЧО-КРЕДИТОВЕ ЗАВЕДЕНИЕ

для Галичини и Буковины,

зарегистроване общество съ неограниченю порукою

выплачує власні вильосовані листы, а також текучі купоны отъ невильосовані
ще своихъ листовъ, принимає въ уплату купоны отъ державныхъ ефектовъ и згото-
вившихъ листовъ, удѣляє довгосрочніе пожички на случай покупки земель и гор-
роткосрочніе за ипотекарныемъ обезпеченіемъ, тоже пожички за порукою и обез-
печеньемъ для сельскихъ хозяевъ.

Принимає грошевій вкладки на проценты:

а) на книжки щадничій по 5%; б) на текучий счетъ (conto corrente) по 30-, 60-, 90- и болѣше-дневнымъ выповѣденьемъ по 4%, 4½% и 5%.

Заставниче отдельеніе

того же Заведеніе выдає пожички на заставы, именно на процентній цѣнѣ
ефекты, дорогоцѣнности, выробы фабричній и ремесній и на всякий предмет
маючій цѣнності.

Бюро Заведеніе въ власномъ домѣ при улиці Орменській № 17

Парохія
подає Станиславову

дуже догдана для священнико-
ючого дѣл въ школахъ замѣнѣ
замѣнѣ за іншу лишь на ви-
соку. Дотація: Поля ормі-
нській морговѣ, съюзата 30

древъ 9, ормінській, додаток Ка-
158 зр., 14 зр. индекса

Огнестій подає Станиславову
кат. парохъ М. пості

Станиславову.

Маю честь оповістити
Публіцѣ, що съ днемъ 1

того с. р. открыто

техничну коніадеб

при ул. Городецкій ч. 39, на 1

для виготовлення всіхъ

планівъ для будовель, роз-
сницерськихъ, столичнихъ

п., зарвно такожъ ви-
сновъ, обрахунковъ и

рода технічнихъ роботи

Василь Нагорні

(Надослане.)

(За руб. „Надослане“ Редакція не бере на себе отвѣтальності.)

Подобалось Всевишньому покликати покойну Емилію Яворску до вѣчності, а опечалений мужъ, донька и родина по утратѣ найдорожній подруги и матери въ жалю безконечнѣй знайшли польгу и разраду лишь у ласкавыхъ Добропльвъ, що зволили взяти участъ въ сумніхъ похоронахъ. Тоже підписаній чуються обовязаніми подякувати прилюдно Вир. оо. крилошину Павликови, Яримовичеви и Шепаровну за ихъ ласкавий трудъ, Вир. о. ректору Бачинському, що позволявъ Ви. цитомцямъ взяти участъ въ похоронахъ, Ви. пп. Пітомцямъ семинаріи, що звеличали сумній сей обрядъ трагоющимъ съзвомъ, а въ конці всѣмъ Добропльвъ, що були ласкаві взяти участъ въ похоронахъ покойної.

Іосифъ Евстахій Яворський, мужъ; Валерія Яворська, дочка; Іоанъ Кормош, братъ съ родиною; Іосифъ Львівський, шуринъ; Пларій, Орест и Іоанъ Солтикович, братанць.

(Надослане.)

(За руб. „Надослане“ Редакція не бере на себе отвѣтальності.)

Коли навѣть деякі газеты польські накликають безъустановно до згоды Поляківъ съ Русинами, то противно Полякамъ въ Рудкахъ, а особливо интелигенція тутешна старається піддержувати якъ найбільший роздоръ.

По виборахъ до Рады повѣтової въ Рудкахъ, отбувшихся дні 23 л. цвітня с. р. зъ меншихъ посѣлостей „по звавієніе ојсузупу“, опровергли обѣї наші шовинисти жидівську музику, которую по улицяхъ мѣста опроваджувано, а олівітовна поступаюча за нею викрикувалася на Русиновъ оловіа, котрій негодито повторити передъ ширшою публікою.

За таку демонстрацію Русини повѣта рудецкого прилюдно вийшли інтелігенції рудецкій и передовській бургістрови мѣстечка, п. Ромуальдови Сніжинському.

Русини повѣта рудецкого.

Въ друкарні товариства им. Шевченка

(ул. Академична Ч. 8)

можна дбати по зниженій цѣнѣ:

Рочники часописи „Правда“:

IV зъ р. 1870	за 2 зр.
V зъ р. 1872	2 зр.
VI зъ р. 1873	2 зр.
IX зъ р. 1876	2 зр.
X зъ р. 1877	2 зр.
XI зъ р. 1878 част. лит. 2 томи	1 зр.
XII зъ р. 1879	2 зр.
XIII зъ р. 1880 част. I	50 кр.
зъ р. 1884 част. II	1 зр.

Въ друкарні товариства им. Шевченка

(ул. Академична Ч. 8)

можна дбати по зниженій цѣнѣ:

Рочники часописи „Правда“:

IV зъ р. 1870	за 2 зр.
V зъ р. 1872	2 зр.
VI зъ р. 1873	2 зр.
IX зъ р. 1876	2 зр.
X зъ р. 1877	2 зр.
XI зъ р. 1878 част. лит. 2 томи	1 зр.
XII зъ р. 1879	2 зр.
XIII зъ р. 1880 част. I	50 кр.
зъ р. 1884 част. II	1 зр.

Въ друкарні товариства им. Шевченка

(ул. Академична Ч. 8)

можна дбати по зниженій цѣнѣ:

Рочники часописи „Правда“:

IV зъ р. 1870	за 2 зр.
V зъ р. 1872	2 зр.
VI зъ р. 1873	2 зр.
IX зъ р. 1876	2 зр.
X зъ р. 1877	2 зр.
XI зъ р. 1878 част. лит. 2 томи	1 зр.
XII зъ р. 1879	2 зр.
XIII зъ р. 1880 част. I	50 кр.
зъ р. 1884 част. II	1 зр.

Въ друкарні товариства им. Шевченка

(ул. Академична Ч. 8)

можна дбати по зниженій цѣнѣ:

Рочники часописи „Правда“: